

JAN. 81

TONZENTKRANT.

JEUGDHUIS TONZENT vzw
HUTSTRAAT 22
3090 KAMPENHOUT

Jaargang 5 (jawel)
nr 1 - Januari 1981.
verschijnt maandelijks

V U Mark Michiels Schildhovenstraat 40 3090 KAMPENHOUT

81

Redaktioneel

1

Oef! We zijn er door geraakt. 10 overdrukke dagen lang hebben we volle gas gegeven: feestdagen, evaluatieweekend, drie filmprojecties. Gelukkig mochten we weer een wervelende Startdag beleven om onze bijna opgebruikte batterijen op te laden.

En dat Tonzent inmiddels niet bij de pakken blijft zitten, hebben we zopas nog bewezen met een Open-Deurdag waarop onder meer onze gloednieuwe ONTHAALBROCHURE als een laat nieuwjaarsgeschenk van de pers kwam. Er zijn nog enkele exemplaren voorhanden. Een volstrekte aanrader voor al wie het jeugdhuiswerk lief is; leesvoer voor betweters die het altijd bij het rechte eind willen hebben, maar niet eens weten of de bal rond of vierkant is; pittige informatie voor nieuwkomers die voortaan zullen weten waar ze aan toe zijn. Echt waar, de onthaalbrochure met alles wat je altijd al had willen weten, maar niet of té goed wist, met een voor de gelegenheid door ons zeefdrukteam (onder de deskundige leiding van Daniël) in oranje en bruin verzorgde voorpagina, is een onvoorwaardelijke must. De exemplaren liggen voor je klaar, kom ze halen, lees ze, bewaar ze!

Wij zijn hier wel propaganda aan het maken -terecht overigens- voor een onthaalkrantje, maar ondertussen, beste lezer, zouden we haast vergeten te vermelden dat deze eigenste Tonzentkrant, het eerste nummer van de nieuwe jaargang, meteen ook een jubileumuitgave is. In acht genomen dat in december '76 een proef- of te nulnummer van de masjine droop, hebt u inderdaad, zeggen en schrijven, het 50ste pakket leesgenotblaadjes in handen. Waarvoor uw applaus. (pauze voor applaus)... 't Is niks, danke, graag gedaan hoor.

Is het toegestaan om even onze fierheid te tonen over ons krantje?! Het is inderdaad een hele karwei om maandelijks een nummer samen te stellen dat er toch best mag zijn. Een beperkte technische uitrusting die het af en toe laat afweten, de krappe tijd en al het schrijfen tikwerk dat op vrijwillige basis moet gebeuren, en je zult begrijpen dat onze fierheid niet uit de lucht gegrepen is.

De werking heeft de laatste tijd heel wat klappen geïnkasseerd. De kritiek die her en der opsteeg, laat ons niet onverschillig. Elke vereniging maakt wel van die periodes door dat de werking vanuit diverse hoeken op de korrel wordt genomen. Waar nijpt het schoentje? Om op deze zeer belangrijke vraag een gedegen antwoord te krijgen, hebben we een enkête opgesteld. In de komende weken zullen we op de resultaten ervan terugkomen. Doe nu alvast mee, het is in ieders belang. Omdat inspraak belangrijk is. Wauh.

INHOUDSTAFEL

EKSKLUSIEF had voor jou een gesprek met Leo Leys; naast de maanbijdrage van Milacnieuws ontvingen we een kerstgedicht, een briefje over de Startdag en een bericht van de Triple S Band. Terzijde vind je een doorleefde bijdrage van de SLW over de betreurde rockster John Lennon. We willen een warm pleidooi houden voor het optreden van Ons Dorado t.g.v. het 5-jarig bestaan van de V.G.S.K. en onze TK heeft er dus 50 nummers opzitten. "Dossier 51" is niet te missen en wat het evaluatieweekend opleverde, kun je ook al lezen.

Veel leesgenoegens!

2

EEN, TWEE, DRIE, VIER, VIJF JAAR TONZENTKRANT!!!

=====

Inderdaad, 1981 zorgt voor het lustrumbestaan van ons welbekend TK'tje. Elke maand werd deze avond-, ochtend- of weet-ik-veellektuur van de pers gedraaid. Soms stukken te laat, nooit te vroeg, maar toch was ze er. Een grote stap(nen 52 of zo) voorwaarts in de Tonzentgeschiedenis. Een bindmiddel tussen leden, lezers en Tonzent. Onze vulkaniserende produktie bracht jouw TK, ja dat gazzetteke van een stuk of 25 bladzijden, reeds 49 maal bij jou thuis (bij wie?). De ene krant was al minder fraai dan de andere, toch was het steeds een hele hoop werk.

Effe kijken, voorpagina, is 't december, dan maar een tekeningske met sinterklaas, sintelooi of kerstmannekens, of nee, het is september, nieuw werkjaar, dus de voorpagina duidt op een nieuw tema.

Bij de vierde jaargang haalden we elke maand zo'n 270 exemplaren van de stencilmasjine. De zegelkes plakken zonder te veel drinken tussendoor, anders hangen ze er scheef op en moeten de heren van de post scheef gaan hangen met hun stempel en riskeren ze er hun job mee.

We slaan de voorpagina open en we lezen het redaktioneeeltje dat natuurlijk helemaal afhangt van de inhoud en de tijd. Voor de rest teksten, teksten, moppen, aankondigingen, moppen, nuttige zever en weet ik veel. Toch dreigt de TK haar waardigheid te verliezen als er niet meer inzendingen komen. We sluiten op bladzijde twintig meer of minder met de splendorkalender die deze maand fantastisch is. Zo, alles gestencild? Goed, dan leggen we alles in volgorde op tafel en de redakteur geeft het startsein voor de wedloop: om 't er 't meeste boekskes maken. Pinnen en vastkleven doen die twee van de jury aan een ander tafeltje. Oef gedaan, daar liggen ze dan. Gedaan? Nee hoor, rap naar de post en alles braafjes in de bus floepen en zeggen tot volgende keer!!

Karel.

GELUK IS:

- de Tonzentkrant mogen lezen en herlezen.
- in Tonzent weer op de pot kunnen gaan.
- geluk
- als een vlinder, als men hem najaagt, is hij ongrijpbaar, als men hem achteloos laat begaan, komt hij op je schouders zitten.
- dat het in Tonzent nog zo slecht niet is.

DOSSIER 51(Michel Deville)

=====

Dominique Auphal, een hooggeplaatste Franse ambtenaar, wordt benoemd tot hoofd van de Franse afvaardiging in een grote, internationale organisatie die kommersjiële handelsbetrekkingen uitvoert tussen Europa en de 3° Wereld. Omdat er honderden miljarden op het spel staan, is Auphal een interessante klant voor een niet nader genoemde geheime dienst. Zijn doen en laten wordt tot in de kleinste puntjes neergelegd in een dossier, nummer 51. Zijn huidige levenswandel, privé-levens inbegrepen, blijkt tamelijk waterdicht te zijn, op enkele lekkens na, waarvoor men hem echter onmogelijk lastig kan vallen. En dat willen de geheime diensten nu precies. Ze hebben niks aan smetvrije individuen en daarom gaan ze met alle mogelijke en onmogelijke middelen op zoek naar gegevens die de betreffende persoon, of beter het betreffende nummer, in opspraak kunnen brengen. Zijn verleden wordt ontrafeld, zijn jeugd-jaren uitgekamd, zijn intiemste betrekkingen bloot gelegd. En dat alles met de koelbloedigheid van een chirurg en met de gevoelloosheid van een komputer.

" (...) de film bij uitstek over de verkrachting van de persoonlijke vrijheid." (Film en Televisie, november '78)

"Dossier 51" is een boeiende spionagefilm. Hij toont ons de keiharde waarheid omtrent de werkzaamheden van een geheime dienst. Hij werd in sommige spionagediensten gebruikt om nieuwkomers het vak aan te leren.

De vormgeving van de film verdient ook onze speciale aandacht en waardering. Deville maakt in de film bijna uitsluitend gebruik van de zogenaamde "subjektieve kamera", waardoor de handelende en sprekende personages - de geheime agenten -, nooit in beeld worden gebracht. We horen alleen hun stem en we zien slechts wat zij zien. Zo gaat het ook in de realiteit. De werknemers op een geheime dienst moeten hun identiteit geheim houden, willen ze hun hachje redden. Het was de kineast trouwens niet om te doen één of andere super-agent naar voren te schuiven van het kaliber James Bond, Marnix of Columbo. In een geheime dienst bestaan er geen onkwetsbare superhelden. Alle leden zijn pietluttige onderdeeljes van het grote systeem. Valt er een onderdeelje weg, dan komt er een ander in de plaats. De vorm komt de inhoud dus ten goede, vorm en inhoud zijn in deze film gelijk.

De VLIER, onze plaatselijke trots, wil aan verjonging doen. Er worden dansleden gevraagd, liefst tussen 16 en 20 jaar. De repetities hebben plaats elke vrijdagavond. Meer inlichtingen bij: krullebol en funky.

4 Ikke, aanwezig op de STARTDAG, schreef ons het volgende briefje...

Hallo, beste Tonzertjes,

Mag ik mij even voorstellen?

IKKE.

Zo, dat was het dan!

Nu iets meer over Tonzent.

Tonzent is een jeugdclub waar je veel vrienden leert kennen of waar je ze kan ontmoeten; waar je je kan uitleven, spelletjes spelen of zelf uitvinden, veel pret kan beleven en nog veel meer.

Tonzent is zoiets als een vriendenkring. Niemand heeft er vijanden(hoop ik!).

Het is er klein maar heel knus: een klein keukentje, een bar, een dansplaatsje dat terzelfdertijd ook de eetplaats is en de speelplaats, een gezellige zithoek en een W.C. wel te verstaan.

Men kan met Tonzent een uitstapje maken.

Dus, mijn besluit dat ik daaruit trek, is: BRENG ZOVEEL MOGELIJK VRIENDEN EN VRIENDINNEN MEE(die ofwel zestien zijn ofwel 16 zullen worden in '81) (nootje van ons: of ook ouder zijn).

Tot ziens en veel geluk!

Bedankt, lieve IKKE, hopelijk mag je Tonzent altijd weervinden zoals het in jouw fijne briefje beschreven staat.

oooooooooooooooo

Onze welgemeende dank gaat ook naar:

- * Patrick, Luk, Ria, Willy en de Lange, voor hun spontane hulp tijdens de drukke feestdagen. DANK DE WEL
- * Jakline van Robert omdat ze zeven keren op een week van Magda boodschappen moet doen voor Tonzent. DANK DE WEL
- * Jokke, omdat hij ons uit de nood hielp toen onze W.C. er genoeg van had. DANK DE WEL
- * Jean met de snor en de eeuwige glimlach, omdat hij "die van Tonzent" altijd en niet alleen met Nieuwjaar tegen de hongerdood behoedt en hen steeds met een dubbele portie frieten inhamert dat ze Belg zijn en niet anders. DANK DE WEL
- * Gust, omdat hij ons met de glimlach en zonder er iets voor te vragen zijn zelfgemaakte en uitstekend funktionerende aalpompe leende. DANK DE WEL
- * Raymond, omdat hij op een zondag in een handomdraai de waterspoeling van onze W.C. bijregelde zodat er geen water meer verloren liep; en dat alles deed hij zonder vervoer, werkuren (dubbel op zondag) of BTW aan te rekenen. DANK DE WEL
- * En, ik was ze bijna vergeten, maar zij verdient zeker een hartelijk bedankje, Celine, omdat ze jaren onze handdoeken en tafellakens heeft gewassen en omdat ze toeliet, zonder er timmermanskosten voor aan te rekenen, dat haar deur in al die tijd werd plat gelopen.

DANK DE WEL

EKSKLUSIEF!

INTERVIEW

5

LEO LEYS, DE SPIL VAN DE 11/11/11-AKTIE:

"Ik ben geen wereldverbeteraar."

In grote letters: "11.11.11. UW WIL TOT VERBETERING." Het klinkt een beetje vaag en overtuigend is wat anders. Of is men bevreesd dat men de armen zal laten zakken? We moeten nu al jaren een aalmoes geven voor de arme landen en de situatie wordt er niet beter op. Integendeel, het 11.11.11.-dossier 1980 schrijft zelf in vette letters dat de kloof tussen arm en rijk alsmaar toeneemt.

Heeft het dan nog zin om er mee door te gaan? Wat gebeurt er dan wel met ons geld? Is het niet veeleer een slag in de lucht?

Het is normaal dat wij, eenvoudige mensen, ons vragen beginnen te stellen en met een hoop vraagtekens zijn we dan ook naar Leo Leys getrokken, de hoofdverantwoordelijke van de 11.11.11.-aktie voor Vlaanderen, die sedert enkele maanden met vrouwlief en twee schattige kinderen zijn intrek heeft genomen in de Brouwerijstraat nummer 1.

Red: 11.11.11. heeft een vrij goede naam; de aktie kan rekenen op steun van de BRT, de pers en de overheid. Ondanks die niet geringe armslag, lijkt het ons dat het initiatief moeilijk van de grond raakt.

Leo L: Dat zou ik niet durven stellen. Het hangt natuurlijk af van gemeente tot gemeente. Hier in Kampenhout bv is de wagen slechts laat aan het rollen gegaan. Er zijn dit jaar echter goeie dingen gebeurd. Leuven bv heeft zo maar eventjes 900.000 fr. opgehaald.

Tussendoortje: Nu we dit interview uittikken, valt ons op dat we de vraag eigenlijk anders hadden moeten stellen. Aangepord door mastodonten als reclame en media, krijgt 11.11.11. uiteraard wel centen los van de brave burger, maar onze vraag had moeten zijn: zijn de opbrengsten wel toereikend genoeg om de situatie in de wereld te verbeteren. Op een andere gelegenheid heeft Leo ons hierop wel een duidelijk antwoord gegeven. De 11/11/11-aktie draagt wel degelijk bij tot de lotsverbetering van enkele mensen, maar ingrijpende veranderingen in de verhouding tussen arm en rijk kunnen alleen via politieke en economische weg geschieden.

Red: Er bestaan heel wat misverstanden en vooroordelen rond de aktie. Misverstand nummer 1: blijft er geen geld aan de vingers kleven?

Leo L: Er heersen inderdaad nogal wat misverstanden omtrent onze werking. De meeste mensen weten niet eens wat de 11.11.11.-aktie eigenlijk is. Dat het gaat om de 3° Wereld, weten ze allemaal, maar hoe wij werken en hoe wij georganiseerd zijn, is voor velen een mysterie. Onze organisatie staat volledig op zich, d.w.z. dat wij niet afhangen van staat of kerk. Wij zijn daarenboven pluralistisch; bijgevolg, zijn alle strekkingen bij ons vertegenwoordigd. En wat met de centen. Onze aktie speelt volledig met open kaarten. Onze cijfers worden jaarlijks integraal doorgegeven aan de pers en aan alle gemeentebesturen.

6.

Red: 11.11.11. is slechts één onderdeel van het N.C.O.S., het Nationaal Centrum voor Ontwikkelings Samenwerking. Het N.C.O.S. is een overkoepelende organisatie in de vorm van een V.Z.W., waarin zijn ondergebracht: Broederlijk Delen, 11.11.11., Katholieke Jeugd-raad, Vlaamse Federatie voor Jeugthuizen en andere. Er werken zo'n 40 tal mensen en de staat verleent hen een 13 miljoen frank subsidies per jaar.

Red: Waar komt de naam 11.11.11. eigenlijk vandaan?

Leo L: In '65 merkten wij dat de jeugd van vandaag nog weinig boodschap had aan de Wapenstilstand herdenking van 1914/18. Wij wilden die datum een nieuwe betekenis geven, namelijk een moment van solidariteit met de Derde Wereld.

Red: Eind oktober, begin november wijden radio, teevee en kranten zoveel aandacht aan de aktie dat de mensen a.h. w. met hun neus op het gebeuren worden gedrukt. Nadien verstomt alle berichtgeving en worden we weer voor een jaartje met rust gelaten. Nu is een derde wereld-werking toch niet in enkele weken afgehandeld. Wat gebeurt er in de loop van het jaar?

Leo L: De meeste wereldwinkels (nvdr: open alle dagen) zijn ontstaan uit onze werking. Daarnaast kennen we tal van aktiekomitees die het hele jaar door werkzaam zijn. Het is wel zo dat de publieke opinie pas echt wakker geschud wordt in de periode rond 11 november, maar in de loop van het jaar wordt er wel degelijk hard gewerkt: financiering van de projekten, studie, informatie,...

Red: Wat zijn de raakvlakken en de verschilpunten met Broederlijk Delen?

Leo L: Beide zijn lid van het Centrum (nvdr: het N.C.O.S.). Het grote verschil is dat wij toegankelijk zijn voor alle meningen en dat Broederlijk Delen zijn aktieterrein uitsluitend beperkt houdt binnen de kerk. Br. Delen is ook groter dan wij en haalt meer geld op.

Red: Hoe komt dat?

Leo L: Br. Delen kan een beroep doen op een groter aantal medewerkers. Elke pastoor is eigenlijk een schakel in de aktie.

Red: Een moeilijke vraag. Wat boeit u zo aan de werking?

Leo L: De organisatorische mogelijkheden en het pluralisme. Het verwezenlijken van iets, zorgen dat de werking een goed onthaal krijgt bij de mensen, een aktie uitbouwen die waterdicht is.

Red: Voelt u zich als hoofd van de aktie niet een beetje een wereldverbeteraar?

Leo L: Neen, helemaal niet. Het is een full time job, een beroep als een ander. Er is uiteraard wel een beetje idealisme nodig, geloof in de zaak en overtuiging, maar dat is niet alles. Ik zie het vooral als een zakelijke, organisatorische aangelegenheid. Als je teveel bekommerd bent om het lot van die arme mensen, lukt zo'n job niet. Dan ga je eraan kapot.

Bedankt, Leo. Dit jaar staan we er, reken maar!

Tekst/interview: Mark.

Ons jeugdhuis is vrij goed gedokumenteerd over 3° Wereldwerking. Als je iets nodig mocht hebben,...

Volgende maand is Eksklusief er weer. Dit keer wordt het een babbel met Bob van Terwijnl.

MILACNIEUWS: Week van de Soldaat - 1981.

7

=====
Dit jaar vindt de Week van de Soldaat plaats onder het motto:
"NIET HARD MAAR HART".

Traditiegetrouw organiseert onze afdeling tijdens deze periode enkele activiteiten met als doel deze week in de belangstelling te plaatsen en ook om de financiële middelen te verzamelen om de verdere werking van onze vereniging te verzekeren.

Vrijdag 30 januari '81: KAARTAVOND in het Park van Relst.
Begin 20 uur. Wij spelen voor kip en biefstuk.

Zondag 1 februari '81: BREUGELFEESTEN in het P.v. Relst.
"Zoals ieder jaar weer een waar festijn, tegen prijzen al zo klein."

Menu: boerensoep.
kip/varkensgebraad/Stoofvlees/ met ananas of wintersla rijstpap/ijskream

NAMIDDAG:
kalfslapjes/boerenpensen
rijstpap/ijskream

Zondag 8 februari '81: SOLDATENMIS
10 uur: parochie Relst; 10u30: parochie Kampenhout.

Zaterdag 7 maart: SOLDATENBAL met deeJay voor jong en oud.
Begin 20 uur in zaal Pax. Kaarten: 50fr, aan de kas: 70 fr.
Tombola op de ingangskarten met als eerste prijs een draagbare T.V.

Het bestuur hoopt U op onze activiteiten te mogen verwelkomen.

Janssens Hugo.

KERSTPAKKET 1980 (Ingezonden gedicht)

Soberheid geprezen
zal dit naakte kind
geen zorg zijn.

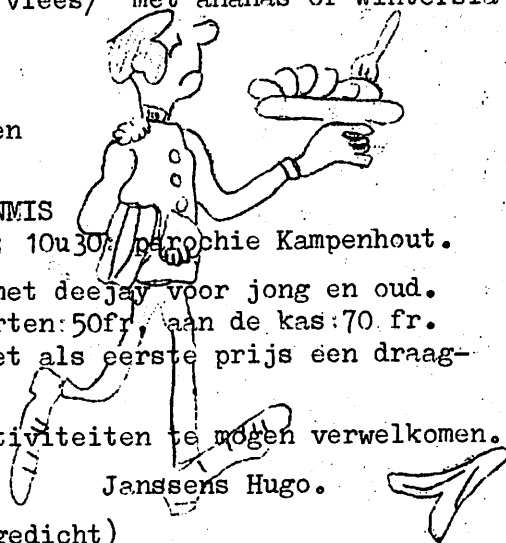
Voldragen vrucht
van grote kwaliteit
uw getuigend leven
zal deze tijd een zorg zijn.

Dit kerkhof van de waanzin
met witgekalkte graven
verdraagt het zaad niet
van uw woord en daad.

Jaag de kooplui uit de tempel
van dit leven.
Ach, wat er nog van
overblijft.

De glitter rond het kerstpakket
heeft uw getuigenis verdreven.

De Zeur.

8 De Triple S Band op weg naar de roem.

Even situeren. De Triple S Band is een Belgische rockformatie gestuwd en geleid door de Engelsman Simon Shrimpton Smith.

De groep moet het vooral hebben van swingende live-optredens. Op het podium zijn ze zowat de beste ambiancegroep die op Belgische bodem optreedt.

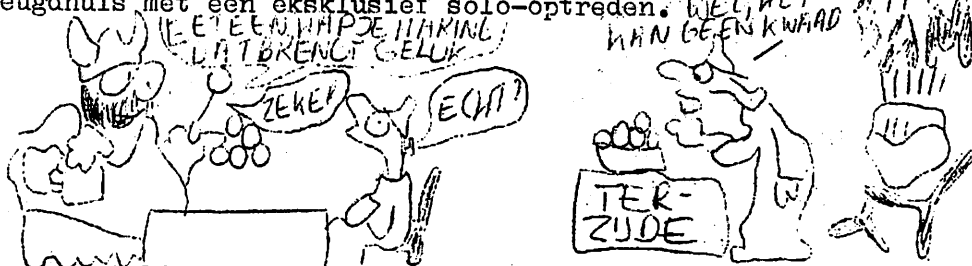
De TSB opende op 23 augustus 1980 onze J14D in zuivere rockstijl en zorgde toen voor het beste van het beste dat in Tonzent ooit te rocken viel. Dit optreden schonk de TSB meteen ook de overtuiging dat ze barst van het talent. En dat ze Tonzent hiervoor dankbaar zijn, bewijst de brief die we ontvingen en waarvan we de volgende passage weergeven:

" (...) Wat de Triple S Band betreft, wij zijn hard aan het repeteren en worden stilaan een stevige rock 'n roll band. Wij zijn van plan een single in eigen beheer uit te brengen, en hopelijk wordt hij deze maand nog opgenomen. De groetjes van Marcel, Flurk en Raf, en wij hebben altijd een toffe herinnering aan ons optreden chez vous, en hopen nog eens een keer te komen "rocken" in Tonzent."

We kunnen je nu al verklappen dat een grandioos optreden van deze coming groep, gekoppeld aan DB Fussphone, gepland is voor de zomervakantie.

In april krijgen we Simon alvast te zien en te horen in ons

jeugdhuis met een exclusief solo-optreden. WEL, HET
JE EEN HAPJE HARKIN
DAT BRENGT GELUK
WAN GEEN KWAAD

Samengesteld en gebloemleesd door uw dienaar, Danny Michiels.

- * Dokter: "En heeft uw zoon al de mazelen gehad, mevrouw?"
Moeder: "Praat a.u.b. een beetje zachter, dokter. Alles wat hij nog niet gehad heeft, wil hij hebben."
- * Onderwijzer: "Olav, noem eens twee voornaamwoorden."
Olav: "Wie, ik?"
Onderwijzer: "Goed zo, jongen."
- * Een Fransman, een Hollander en een Belg tegen elkaar. Zegt de Fransman: "Wij hebben een schip dat zo groot is, dat de kapitein met een jeep moet rondrijden om zijn bevel te kunnen geven."
"Da's nog niks," zegt de Hollander, "wij hebben een schip, maar daar moet de kapitein met een vliegtuig bevelen gaan geven."
De Belg denkt even na en zegt dan: "Wat kletsen jullie toch over schepen. Wij hebben thuis een pan. Die is zo groot dat de kok er met een duikboot moet in rondvaren om te kijken of de soepballetjes al gaar zijn."
- * Weet gij waarom Carlo geen veiligheidsgordels aanbrengt in zijn 2 PK ? Geen idee, zegt ge. Omdat zijn vrienden niet zouden denken dat hij met een rugzak weg is.

- * Een Hollander op wandel in Maaseik ziet een etalage met daarop de volgende tekst: "Met onze kettingzaag velt u 100 bomen per dag." Hij denkt aan zijn buitenverblijf in Limburg en koopt zo'n kettingzaag. De 1° dag zaagt hij 15 bomen, de 2° dag 20 en de derde dag 25. Zeer teleurgesteld gaat hij terug naar de winkel en legt aan de bediende uit dat hij maar 25 bomen per dag kan zagen. De bediende onderzoekt de hele mechaniek, de motor enz. Tenslotte zegt hij: Ik vind niets verkeerd, kijk maar! Daarop laat hij de zaag starten. Waarop de Hollander uitroept: "Wat is dat voor lawaai, moet dat?"
- * Een bezoeker hoort de directeur van een bedrijf tegen zijn secretaresse zeggen: -Juffrouw Jansens, jij bent een grote witte vogel, jij! Als de secretaresse weg is, vraagt de bezoeker aan de directeur wat hij daarmee juist bedoelde. - Wel, legt de directeur uit, ik bedoelde eigenlijk "jij domme gans". Maar als ik dat zeg, krijg ik achteraf het hele syndikaat op mijn nek.
- * Moeder gaat naar boven om te zien of manlief het wel klaarspeelt hun tweejarig zoontje in bad te zetten. Bovengekomen ziet ze hoe haar echtgenoot het ventje met zijn twee oorkes vasthoudt en het zo heen en weer door het water trekt. -Zijt ge nu helemaal zot geworden Jan, dat kind zo te mishandelen! - Denkt gij dat ik mijn vingers ga verbranden?

Aforismen:

- "Als ik mij verveel, drink ik; als ik drink, word ik vervelend." (Dirk Verdikt)
- "Mensen die stikken in het geld zijn mensen die er eerst in zwemmen en dan voor de belasting moeten duiken." (Gerd Deley)
- " Het ergste van de dood is, dat ge er 's anderendaags zo stijf van zijt." (Urbanus van Anus)

VERJAARDAGEN JANUARI
oooooooooooooooooooo

- Minstens 16 maal hoezee voor:
- *Fred Schepers 7 januari
- *Linda Boels 11 januari
- *Dirk Cravillon 25 januari

Onze ekskuses gaan naar de jarigen van vorige maand. Door een technische misrekening zijn hun namen niet goed doorgekomen op het papier. Sorry, Frank, Funky, Rudy(bis), Hugo(een kerstekind nog wel), Marc, Diane, Christiane, Patrick en Lieve.

Zaterdag 31 januari om 20 uur in Tonzent
=====

Crème-fraîche fuif met DB PHOENIX. Voor de eerste maal in de streek, première voor België, DB PHOENIX, een nieuw geluid, met Dirk achter de mikrofoon. Een organisatie van de jongeren!!!

=====

* Evaluatie van het voorbije werkjaar.

Diverse onderdelen van de werking werden vrij negatief beoordeeld. "Onthaal", "Wisselwerking kern-leden" en "boekhouding" vielen net niet door de mand. De belangrijkste opmerking werd gemaakt i.v.m. de "jongerenwerking". Een "Startdag", hoe goed die ook mag zijn, volstaat niet om de jongeren bij de werking te betrekken. De "films", de "J14D" en de "optredens" kwamen -op enkele schaaftonden na- vrij heelhuids uit de ongenadige, zelfkritische beoordelingsstrijd.

* Evaluatie Tonzentkrant.

Omdat de Tonzentkrant één van onze troetelkinderen is, werd hij apart onder de loep genomen.

Er mag gezegd worden dat wij ons - in vergelijking met andere jeugdhuiskrantjes - zeker niet hoeven te schamen.

De vormgeving is meestal goed verzorgd. De beperkte technische middelen maken het ons daarbij niet altijd gemakkelijk.

Wat de inhoud betreft, werd geopperd dat er meer speelse activiteitenverslagen van leden zouden moeten inkomen. Ook voor mopjes en tekeningen zou men meer naar eigen verborgen talenten moeten uitkijken. De artikels van de Stunt Live Workshop kregen het hard te verduren: te lang en teveel informatie bijeengepakt.

Een redactieploeg zou wenselijk zijn.

Zondag 15 februari in de parochiekerk van Relst worden twee optredens gegeven van de West-Vlaamse groep "Ons Dorado".

De V.G.S.K. (staat voor Vrije Gemengde Scholen Kampenhout) bestaat 5 jaar. Om deze heuglijke gebeurtenis niet onopgemerkt voorbij te laten gaan, werden de wereldbepaalde Brugse kollegejongens "Ons Dorado" naar Kampenhout gehaald. De groep heeft een stevig repertoire opgebouwd bestaande uit dans, zang, muziek en mime. Ze genieten bekendheid tot ver buiten de landsgrenzen. Uit doorgaans welingelichte bron werd vernomen dat ze in Duitsland in één adem vernoemd worden met de Wiener Sängerknaben.

Ons jeugdhuis helpt mee om de uitgebreide organisatie naar wens te laten verlopen. De organisatie vraagt onder meer dat de 110!! jongens na de Eucharistieviering van 11 uur in daartoe bereidwillig gevonden huisgezinnen worden opgenomen om er het middageten te gebruiken. De leeftijd van de knapen schommelt tussen 10 en 18 jaar. De jongens zouden dan na de viering per twee naar de gezinnen toegaan. In de namiddag komen ze met z'n allen bijeen bijeen in het Park van Relst, waarna ze zich naar de kerk begeven om er hun stemmen te oefenen.

Als iemand bereid is om twee fijnbesnaarde jongens voor een middag bij zich thuis te hebben, zouden wij dat liefst zo snel mogelijk weten. Verdere inlichtingen(+ kaarten) tijdens de weekens in Tonzent. Of het sekretariaat van de V.G.S.K., Guido Gezellelaan 7, Kampenhout. Telefonisch: 016/65.61.02.

Hou de datum alvast vrij!

5 JAAR V.G.S.K.

SERGEANT PEPPERS TOOK YOU BY SURPRISE!!!

11

"Dat beetje rebellie in mij was dat ik mijn das steeds slordig dig droeg en de bovenste knoop van mijn hemd openliet. Maar dan kwam Paul altijd even langs en kleepte me netjes."

(John Lennon in Melody Maker, Dec. '69)

§1. I Read the News Today, Oh Boy ! (A Day in the Life, '67)

Eens dat gepland was om de nieuwe LP van Bruce Springsteen onder de loep te nemen, besliste de geschiedenis er anders over. Uit Amerika, het land waar de ene grote figuur na de andere, zomaar, "accidentally", wordt neergeknald, kwam dat ene teleks-bericht: "JOHN LENNON SHOT DEAD IN NEW YORK DEC 1980 - DEATH." Na John F. en Robert Kennedy, Martin Luther King, Sam Cook, ... is nu ook John Lennon vermoord.

The Beatles, een popgroep van vier Liverpoolse jongens, domineergans de jaren 60. Hun sukses is ongeëvenaard, muzikale en sociale nor en werden door hun werk verlegd. De rol van John Lennon in de groep was gekoppeld aan Paul McCartney. Hun "close harmony"-stemmen schiepen het Beatles-geluid. Mc Cartney was de melodieuze, de lieverd; Lennon de tekstschrijver, denker, de rebel.

§2. Tell Me, Tell Me, Come on, Tell me the Answer

You may be a Lover, but you ain't no Dancer. (Helter Skelter, '68)

Wie was JOHN WINSTON LENNON, 40 jaar oud? Wat is z'n betekenis? Lennon als artiest is één der enigen in de popmuziek die echt groot was! Lennon als mens is een grote tegenspraak. Zichzelf de "Working Class Hero" noemen en toch de rijkste zijn; de vredesprofeet t.o.v. de vechtersbaas uit Hamburg, de zuiplap; de V.I.P. (nvdr. Very Important Person) die tegen koningin en kerk schold; ... Een tegenspraak die hijzelf het best karakteriseerde met z'n "GENIUS IS PAIN" (geniaal zijn is lijden).

Voor mij was het iemand die me even nauw aan het hart lag als de beste kennis, ook al was hij fysiek een onbekende. Met dit artikel wil ik dan ook een grote droefheid en bewondering uiten. Gevoelens die ik deel met miljoenen anderen, gevoelens ook die niet weg te vagen zijn door de nuchtere vaststelling dat Lennon soms grote woorden op papier zette zonder dat hij dagelijks moest vechten om artistiek en financieel in leven te blijven. Ik hou het bewust bij de man die zo mooi de "working class hero" kon bezingen, die z'n afkomst uit de goorste straten van Liverpool nooit heeft ontkend. Als 22-jarige werd hij meegesleurd in wat men de Beatlemania zou noemen. Held, maar ook slachtoffer!!! Na de Beatles heeft het bijna 10 jaar geduurd, alvorens Lennon zichzelf meende gevonden te hebben. Begon Lennon als mens en als artiest aan een nieuw leven? Misschien weet alleen Yoko Ono hierop het antwoord. John Lennon was geen Beatle meer, maar was hij John?

"I don't believe in Beatles
I just believe in me " ("God", '70)

§3. Diegenen die op de goedkopere rangen zitten, mogen meeklappen, en de mensen hier vooraan... wel rammel een beetje met de juwelen. (Lennon '63)

Een uitspraak van Lennon, uitgesproken in het aangezicht van Queen Elisabeth en Prins Charles, en gans de high society. Het kenmerkt tevens het solo-werk van Lennon. Durf en uit de band springen,

12
gekoppeld aan grootse muzikale momenten en een ongeëvenaarde
kreativiteit.

Het begon al tijdens de Beatles. John & Yoko brachten een aantal onverteerbare platen uit: "TWO VIRGINS", waarop ze beiden naakt staan afgebeeld; "Wedding Song", op deze plaat hoort men hun beider hart in stereo kloppen; en "Unfinished Music".

Het werd een stuk beter met de singles die onder de benaming "John Lennon & the Plastic Ono Band" werden uitgebracht. "Power to the People", "Give Peace a Chance", het machtige "Cold Turkey" (=ontwenningsverschijnselen bij heroïne-afkicken) en het hallucinante "Instant Karma". We vinden de P.O.B. terug op de redelijke liveplaat "Live Peace in Toronto 1969" (met o.m. Eric Clapton). Deze plaat en de LP "Some Time in N.Y. City" ('72) zijn sterk sociaal geëngageerd.

Na de split van de Beatles komt echter het grote werk. Yoko mag haar keel schuren op soloplaten, maar John brengt de ene steengoede plaat uit na de andere. "John Lennon/Plastic Ono Band" ('70), "Imagine" ('72), "Mind Games" ('73); ze laten alle de in onvrede levende maar naar zichzelf op zoek zijnde Lennon horen. De rij wordt afgesloten door twee zwakkere broertjes: "Walls & Bridges" ('74) en "Rock 'n Roll" ('75), en gevolgd door een vijf jaar lange stilte. Dit jaar onderbroken door een nieuwe plaat, "Double Fantasy" en z'n dood.

§4. Imagine all the people
Living for today. ("Imagine", '71)

Wie kent er niet de melodie van "Imagine" of het door Frankie Miller zo mooi hernomen "I'm just a Jealous Guy". Sommige nummers uit die eerste jaren na de Beatles zijn een afrekening met het verleden. Bv. "How do you sleep" (Sg Peppers took you by surprise, the only thing you did (you=Paul) was YESTERDAY) of in het pijnlijk eksistentiële "God". Tevens de sterkste uitingen van de rivaliteit t.o.v. Paul.

Gaat hij in sommige nummers terug naar zijn jeugd ("Mother", "Working Class Hero", de hele LP "Rock 'n Roll"), eigenlijk gaat het in alle nummers omtrent gevoelens. Gevoelens van pijn, verloren voelen, schuld, eenzaamheid en een zuchten naar liefde. Behoeften die hij zou gevonden hebben bij Yoko Ono, vandaar ook zijn talloze nummers aan haar gericht: "Imagine", "Cripples Inside", "Isolation", "Love", "Mind Games"; het blijven teksten en muziek voor eeuwig en altijd.

" People say we gonna it made
Don't they know we're so afraid
ah ahaaaih ISOLATION

We're afraid to be alone
Evr'body got to have a home
ah ahaaih ISOLATION.

" ("Isolation", '70)

§5. Double Fantasy.

Een langspeler van John en Yoko. Yoko Ono, de vrouw bij wie John z'n zekerheden vond. Misschien ook zichzelf, doch in elk geval een gezin. Een gezinsleven dat hij niet kende tijdens de Beatlemania en ook niet tijdens z'n jeugd (z'n moeder overleed, z'n vader vluchtte het huis uit om op zee te gaan varen; Lennon werd dan maar door z'n tante opgevoed).

Voor John Lennon zou "Double Fantasy" het begin moeten zijn geweest van een tweede huwelijksreis. Voor mij is het een plaat die me nu meer dan ooit raakt. Vooral om de heldere weergave van Lennons stem en ook omdat er enkele goede nummers op staan. Het universele, het sociale is weggefallen. Lennon is op z'n eigen wereld: z'n huiselijk leven, teruggefallen. Een huis- en keukenplaat als het ware.

"(Just like)Starting Over") is een hymne aan zijn huwelijk met Yoko. Een heel mooi en ontroerend begin, met reeds die karakteristieke rock 'n roll trekjes en doo-wop effectjes waarvan Lennon zo hield. De andere Lennon-nummers (de Ono-nummers laat ik achterwege) op kant 1 zijn opgedragen aan Sean Lennon (uit te spreken als "sjoan"). "Cleanup Time" vind ik echt te min; "Beautiful Boy (Darling Boy)" is niet geweldig, maar laat opnieuw die gloedvolle stem horen, vol van de kracht van de liefde. Evenzo in "I'm losing You" (opgedragen aan Yoko). Een middelmatig nummer met knap gitaarspel en die ijsig-mooie stem van John.

De prijswinnaar is echter kant 2. "Watching the Wheels", "Woman" en "Dear Yoko". Nu al weet ik dat ik de tranen in de ogen zal krijgen telkens als ik "Watching the Wheels" hoor. Dit werk op z'n waarde: "People say I'm crazy doing what I'm doing
Well they give me all kinds of warnings to save me from ruin
When I say that I'm o.k. they look at me kind of strange
'Surely you're not happy now, you no longer play the game."

"Woman" zou in handen van een ander het meest onbenullige nummer worden. Niet hier, het is ontroerend te horen hoe John nogmaals over zijn "vrouw" zingt. Het is Lennons stem die het weeral doet, want de tekst voegt niets toe aan de talloze oden aan het wezen "vrouw":

"Woman I know you understand
the little child inside the man."

"Oh Yoko" is gelukkig een echt prijsnummer. Lennon evenaart hier Buddy Holly. Zo vangt hij twee vliegen in één klap; de liefde voor Yoko en de bewondering voor de eveneens jammerlijk omgekomen Buddy Holly.

Het doet me pijn niet te kunnen zeggen dat dit de ultieme Lennon-plaat is, het doet me pijn vast te stellen hoe eng de wereld van Lennon nu geworden is. "Double Fantasy" is gewoon een rockende Lennon. Een John Lennon die in z'n allerlaatste interview verklaarde te starten met een nieuw leven. Het doet pijn als dit niet aan mijn verwachtingen beantwoordt. Het doet pijn, maar Lennon was de man niet die aan andermans verwachtingen wou beantwoorden. En dat maakte hem groot.

"Iedereen die beweert geïnteresseerd te zijn in mij als solo-artiest of zelfs als deel van de Beatles heeft alles totaal verkeerd begrepen als hij niet snapt waarom ik bij Yoko ben."

§6. We'd like to thank you once again
Sg Peppers One and Onely Lonely Hearts Club Band (Sg Peppers)

Lennon was meer dan een knap song-writer, meer dan een lid van de Beatles. Hij heeft ook meer gedaan dan enkele fantastische platen afgeleverd. Lennon was één van de weinigen die in de jaren 60 echt artistiek vernieuwend bezig was. Lennon inspireerde zelfs tot nu toe een boel anderen. Z'n teksten waren de perfecte verwoordingen van wat mensen van verschillende nationaliteit, ras, kleur dachten en voelden.

14
Naast een trendmaker was Lennon echter ook een sociaal bewogen leider van een hele generatie. "Wij zijn bekender dan Jezus" ('66) schokte velen, maar was waar! Z'n "love&peace"-eksperimenten, z'n bewustmakende teksten, z'n geflirt met de Maharishi Mahesh Yogi vestigden de aandacht van velen op de beperktheid van de westerse, kapitalistische samenleving.

Het heeft allemaal geen duidelijke massabewegingen meegebracht. Misschien omdat het voor Lennon zelf ook niet zo duidelijk was? Misschien omdat hij meer beschouwd werd als popheld, dan men naar de boodschap luisterde? Of gewoon omdat akkoord zijn met en luisteren naar John Lennon nog niet hetzelfde betekent als er voor op straat te komen. Misschien had hij gemakkelijk praten? Waarschijnlijk vanwege het feit dat Lennon steeds heeft deelgenomen aan "brood en spelen".

Misschien juist daarom betekent voor mij de meest postume en de mooiste hulde die men John Lennon kon brengen, een artikel in "le Monde". Deze krant blokletterde op de voorpagina: "La rève est finie"(the dream is over). Op een degelijke maar zakelijke toon erkent deze krant Lennon als groot "auteur-compositeur" en "chanteur" en vat samen: 'als een wonder raakt de muziek en de teksten van Lennon/McCartney eigenlijk een formidabele springplank naar de droom, het ritme, het tempo van de steeds in beweging zijnde wereld. Miljoenen jongeren van gans de wereld herkennen zich en voelen zich een met hun stemmen, hun gestes en hun woorden."

" The dream is over
what can I say?
the dream is over
yesterday
I was the dreamweaver, but now I'm reborn
I was the walrus, but now I'm John
and so dear friends you just have to carry on
the dream is over. " (uit "God")

Danny S.

Kwamen ondertussen ook om het leven:

- Onze Louis Neefs, één van de weinige grote Vlaamse chansonniers.
- Tim Hardin, één van de belangrijkste tekstschrijvers en vertolkers uit de folk-rock. Zijn naam bleef binnen het kleine wereldje van echte muziekkenners, maar zijn "If I were a carpenter", "Hang on to a dream" werden meegeneuried door miljoenen en vertolkt door tientallen artiesten. Muziek die typisch was voor de jaren 60.
- David Lynch, een minder belangrijke figuur, die echter deel uitmaakte van de oorspronkelijke 'Platters'. Hun hits "Only you", "the great pretender" en "Smoke gets in your eyes" kleurden mee de overgang van rock naar pop in de jaren 50/60 en dienden als inspiratiebron.

Danny S.

Zondag 18 januari 20 uur.

THE DREAM IS OVER.

Als eerbewijs voor de overleden John Lennon, verzorgt de Stunt Live Company een herdenkingsprogramma met o.m. bloemlezing uit z'n teksten, foto's, knipsels, dia's, een muziekwis en uiteraard veel goeie muziek van Lennon en de Beatles.